

- وقتی سیل میاد ما چطوری می‌تونیم به خودمون و آیندگان کمک کنیم؟
- آیا شما با سیل و زلزله‌ای که یکی دوسال گذشته در ایران آمده بود، آشنایی داشتید؟ می‌دونستید باید چکار کنید؟
- برای آینده اگر سیل و زلزله‌ای محل شما بیاد، می‌دونید باید باهاش چطوری برخورد کنید؟
- اگر سیل یا زلزله را تجربه کرده باشید؛ چطوری می‌خواهید این تجربه را با بقیه‌ی آدم‌ها به اشتراک بگذارید؟

توی این فایل صوتی می‌خواهم ایده‌ای را مطرح کنم که احتمالاً بتونه به ما کمک کنه زمان جمعی و ملی خودمون را در برخورد با حوادث مدیریت کنیم.

شما شنونده فایل چهارم از مجموعه فایل‌های **درگوشی**

zaman.link/dg98

این فایل‌های صوتی، صحبت‌های من سجاد سلیمانی (مربی و مدرس مدیریت زمان) است که تقریباً به صورت روزانه با توجه به موضوعات متنوعی که باهاش در زندگی روزمره، کلاس‌های و مشاوره‌های خودم مواجه هستم، ضبط می‌کنم.

درگوشی یکی از زیرمجموعه‌ها و زیربرنامه‌های «رادیو مدیریت زمان» است که رسانه‌ی ما در انتشار فایل‌های صوتی-آموزشی «مدرسه زمان». در این فایل‌ها من تلاش می‌کنم ربط و بسط‌های متنوعی به مفهوم زمان داشته باشم و رد پای زمان را در زندگی (هم به صورت رویداد و هم در قالب روندها پیدا کنم.

این فایلی که الان دارم ضبط می‌کنم در بامداد روز سیزدهم فروردین ۹۸ است و سیل سراسری در غرب و جنوب ایران خسارت‌های وحشتناکی را رقم زده و خسارت‌های جانی و مالی از خودش به جا گذاشته (و همین الان شهرستان‌ها و روستاهای لرستان زیر آب رفتند و برخی دیگر در خوزستان، فردا گرفتار خواهند شد. این درحالی است که آق‌قلا و گمیشان در استان گلستان بعد از گذشت چند روز همچنان در زیر آب هستند)

در فایل دوم درگوشی اگر یادتون باشه با عنوان زمانی که مسئولان خواب بودند به بی‌لیافتی نظام تدبیر ایران اشاره کردم و گفتم که این‌ها بعد از سیل با قایق اومدن برای عکس گرفتن! بعدش هم به این موضوع پرداختم که چرا باید مدیریت زمان را در کودکی آموزش داد (و مهمترین دلیلش هم این بود که اگر روزی خدایی نکرده خواست شغل دولتی یا حکومتی بگیره، بی‌لیاقت نباشه که همه‌ی زیرمجموعه‌اش متضرر خواهند شد.)

خب اما اینجا می‌خواهم به شکل دیگری به موضوع بپردازم که میشه چنین عنوان رو براش انتخاب کرد:

انباشت اطلاعات صوتی تصویری سیل ایران – تجربه‌ی جمعی ما و راهکاری برای مدیریت زمان ملی

یکی از مفاهیم بسیار مهمی که من در آموزش‌های خودم درباره‌ی مفهوم زمان بهش اشاره می‌کنم، مفهوم **زمان ملی** یا **زمان جمعی** است که البته شیوه‌ی مدیریت اون و ارزشمندتر کردنش، با زمان فردی افراد متفاوت است.

یکی از راه‌کارهایی که به گمان من در **مدیریت زمان ملی** می‌تواند اثرگذار باشد، انباشت تجربه‌ها، خاطره‌های تلخ و شیرین جمعی است. این جمع هرچه وسیع‌تر و بزرگ‌تر باشد، ارزشمندی تجربه و نمونه‌های آماری ما از کیفیت بسیار بهتری برخوردار خواهد شد.

[رادیو مدیریت زمان](#)

برای نمونه و به بهانه‌ی این فایل باید بگم خدمت شما که همین سیل سال ۱۳۹۸ ایران را در نظر بگیرید.

- چه راهی برای ثبت تجربیاتِ جمعی (مردمی-دولتی) ما در این سیل وجود دارد؟
- ما چگونه می‌توانیم به آیندگان پیام‌های امروز و خطاها و موفقیت‌های خودمان در برخورد با این سیل را برسانیم؟
- برای آینده چگونه می‌توانیم (برای برخورد علمی‌تر و درست‌تر و نه حدس و گمانی و کارهای فله‌ای) مستندات کافی در اختیار داشته باشیم؟

به گمان من خیلی از مردمی که اکنون گرفتار سیل هستند؛ هیچ (و تکرار می‌کنم هیچ) تصوّر درستی از سیل نداشتند. کنار رود در حال خروش عکس سلفی گرفتن را می‌توان نمونه‌ای از این عدم آگاهی دانست. حتی مردم در شبکه‌های اجتماعی اشعار سعدی و حافظ را هم داشتند دست به دست می‌کردند که آنها هم انگار روزگاری گرفتار سیل شده بودند! (شاید باورش برایمان سخت است که سیل همیشه بوده و هست و خواهد بود)

- خب کسی که هیچ تصویری از سیل ندارند؛ که نمی‌تواند در هنگام هشدارهای هواشناسی و ستاد بحران کشور یا استان، کار مناسب را انجام دهد (و مثلاً خانه‌اش را تخلیه کند) – حالا اگر این ستادها به موقع هشدار بدهند! – در فیلم‌هایی که منتشر شد، مقاومت مردم در عدم تخلیه مراتع و محل‌های مسکونی را به خوبی می‌شد.
- و یا اینکه کسی که به زور خانه‌ای در مسیل‌ها و سیلاب‌های خشک شهری بنا می‌کند، اگر به چشم خویش دیده باشد که این جایی که قرار است خانه‌ی او شود، روزی روزگاری ممکن است به چه ویرانه‌ای تبدیل شود، احتمالاً مقاومت کمتری را نشان خواهد داد.

در سال‌های گذشته ما این همه دسترسی به اینترنت نداشتیم. اینترنت پرسرعت به همراه شبکه‌های اجتماعی با فضای ذخیره سازی بی‌نهایت و سرعت انتقال پیام و همچنین ثبت همیشگی آنها را نداشتیم. اتفاقات در رسانه‌های رسمی از نگاه خاص آنها و به اندازه‌ی دلخواه منتشر می‌شد و همین اندازه هم آرشو شده و بعدها اجازه دسترسی بهش داده میشه!

الان وضعیت به شکل دیگری است.

دولت‌ها و حکومت‌ها مجبور هستند در تعامل بیشتری با مردم باشند. داغ شدن یک موضوع، باعث میشه ظرف ۲۴ ساعت تیتراژ یک اخبار رسمی یک مملکت تعیین بشه، استانداری برکنار بشه، مقامی معذرت خواهی کنه و برنامه‌ای متوقف بشه یا هر چیزی از این دست.

این قدرت بسیار زیاد دنیای جدید و تعاملاتِ شگفت‌انگیزش را نباید دست کم بگیریم. هر کدام از ما مثل یک قطره‌ای هستیم که در کنار هم قرار گرفتن ما در شبکه‌های اجتماعی می‌تونه دریایی بزرگ یا سیلی ویرانگر رو بسازه (بسته به موضوعی است که همه‌ی ما روش به توافق می‌رسیم).

به گمان من؛ حالا از این امکانات دنیای بسیار بزرگ، می‌توانیم به نفع **مدیریت زمان ملی جامعه‌ی خودمان** کمک بگیریم.

- شما در نظر بگیرید که چند نفر خانه خراب شدن؟
- چه بلایی سرشان آمده و تا چند روز آینده درگیر این مسئله هستند؟
- چند میلیون ساعت بر واحد نفر، ما درگیر چنین مسائلی هستیم؟

این‌ها نکات بسیار مهمی هستند که باید توسط افراد پژوهشگر به شکل ویژه‌ای بهش پرداخته بشه. حالا درخواست من این هست که اتفاقات این روزهای ایران را همه باهم تا می‌تونیم (به روش فیلم - فایل صوتی - عکس و...) ثبت و ضبط کنیم و در فضای بزرگ دیجیتال زبان فارسی به اشتراک بگذاریم.

حالا اگر دولت سامانه‌ی اختصاصی برای اینکار داشته باشه و راه‌اندازی کرده باشه، اونجا هم میشه این اطلاعات را ثبت کرد. حتی اگر شما اینترنت تون قطع شده باشه، با یک گوشی موبایل می‌تونید ضبط کنید و بعدا این‌ها رابه اشتراک بگذارید.

در اینجا سیل را مثال می‌زنم:

۱. تجربه و خاطره خودتان را قبل از آمدن سیل، برداشت تون از سیل و اینکه ممکن چه بلایی را با خودش بیاره ثبت کنید.
۲. از کجا اطلاعات به دستتون رسید که سیل داره میاد - چند ساعت قبل
۳. موقع آمدن سیل به محل شما کجا بودید و چه کاری انجام دادید. چقدر به شما آسیب دید (خودتون و خانواده و ساختمان و مغازه و... و چجوری این خسارت به شما وارد شد. مثلا خود سیل بود یا دزد اومد یا هر چیزی)
۴. مشکلات شما در طول مدتی که دچار بحران شده بودید، چیا بود. (از غذا و امکانات و ... بگید).
۵. چه کمک‌هایی به شما رسید. از طرف چه کسانی؟ با چه وسیله‌ای؟ چقدر؟ حتی اسم وسایلی که براتون آوردن هم بگید (مثلا تن ماهی و پتو و دمپایی - و چیزهایی که کمبود و به شما نرسید را هم بگید مثلا نبود نوار بهداشتی خانم‌ها یا وسایل گرمایشی و...)
۶. بعد از این حادثه هم چکار کردید؟ چطوری به زندگی عادی برگشتید؟ چند روز طول کشید. چقدر به شما خسارت وارد شده بود؟ چطوری جبرانش کردید و...

یادتون باشه که آدرس دقیق محل حادثه و حتی کوجه‌ها رو در ضبط فایل صوتی و ویدیوی خودتون بگید تا بعدها که کسی می‌خواهد پژوهش و تحقیق بکنه بتونه نمونه‌های آماری داشته باشه و بدونه که چند نفر تو یک منطقه آسیب دیدن و...

این تجربه‌ها را به همراه خانواده و اعضای فامیل خودتون مطرح کنید. جدای نظرات خودتون، نظر بقیه را هم جداگانه ثبت کنید

و یادتون باشه که این‌ها رو باید همون روز و همون شب ثبت و ضبط کنید. نگذارید برای روزهای بعد، چرا که خیلی چیزها اونجا فراموش می‌شه و آدم یادش میره. پس همون شب و همون روز، با گوشی موبایل شروع کنید به ثبت کردن و فیلم گرفتن

فقط یادتون باشه اگر خدایی نکرده کسی فوت کرد، خیلی روی جنازه‌ها و صحنه‌های دلخراش تمرکز نکنید. می‌گن این کار را ژاپنی‌ها خیلی خوب انجام می‌دهند و اصلا عکس مرده‌هاشون را در فضای مجازی به اشتراک نمی‌گذارند.

فیلم‌ها رو هم می‌تونید در اینستاگرام - تلگرام - سایت آپارات و سایت یوتیوب منتشر کنید. فایل‌های صوتی را هم میشه توی سایت‌های مختلفی مثل شنوتو و تهران‌پادکست و... هم منتشرش کرد.

همه‌ی این تجربه‌ها طلا هستند، بلکه ارزشمندتر

امید این رو داریم که با فراگیر شدن ثبت این اطلاعات؛ آدم‌های دانشمند و محقق شروع کنند به تحقیق و کشف نمونه‌های آماری و دولت هم از این پژوهش‌ها حمایت کنه و این داده‌ها را آرشیو کنه و روشن کار کنند و ضعف‌ها و نقاط قوت رو پیدا کنند و به مرور به مردم گزارش بدهند.

- از توی این گزارش‌ها میشه کلی از نقاط ضعف رو درست کرد
- نحوه خدمت رسانی در شرایط بحرانی رو سنجید و تقویتش کرد
- نگاه روانشناسی بهش داشت و از این زاویه هم علاوه بر شناخت، میشه کمک‌های زیادی کرد
- انباشت این اطلاعات به مرور یک گنجینه‌ی بزرگ از دانش جمعی و تجربه‌ی همه‌ی ما خواهد بود که در نهایت به **مدیریت زمان ملی** ما در برخورد با بحران‌ها و حوادث کمک خواهد کرد.

یه کارمند و مسئول دولتی که مشکل داره، نمی‌تونه اطلاعاتِ عمومی به دست آمده را انکار کنه یا شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای که با مردم ایران دشمنی دارند نتونند گزارش‌های ناامیدکننده بی‌خودی به خوردمون بدن و حادثه را بی‌خود بزرگش کنند و یا اگر کمکی میشه، هیچی ازش نگن!

این ما هستیم که اگر تصمیم بگیریم به صورت جمعی کارهای بزرگی انجام بدهیم؛ حتما می‌تونیم.

کافیه به خواستِ عمومی خودمون برای ساختن ایران عزیز و بهتر شدن اوضاع خودمون ایمان بیاریم.

ممنونم که شنونده‌ی فایل صوتی من بودید. من همانطوری که معرفی کردم، سجاد سلیمانی هستم، مربی و مدرس مدیریت زمان. تلاش می‌کنم هر روشی را که برای مدیریت زمان فردی آدم‌ها و یا جامعه مفید باشه را با شما در میان بگذارم.

برای دریافت بقیه‌ی فایل‌های صوتی من می‌توانید به **رادیو مدیریت زمان** مراجعه کنید.

sajadsoleimani.com/radio